

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0030/2011

8.2.2011

BETÆNKNING

om EU's landbrug og international handel
(2010/2110(INI))

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Ordfører: Georgios Papastamkos

Ordfører for udtalelse (*):
Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Udvalget om International Handel

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	16
UDTALELSE FRA UDVALGET OM INTERNATIONAL HANDEL.....	19
UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET	23
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	26
(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50	

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om EU's landbrug og international handel (2010/2110(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til tredje del, afsnit III, og femte del, afsnit II og V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til de principper vedrørende hensynet til dyrs velfærd, der er nedfældet i artikel 13 i TEUF,
- der henviser til WTO-aftalerne og navnlig til landbrugsaftalen, som blev færdigforhandlet under Uruguay-runden og trådte i kraft den 1. januar 1995,
- der henviser til erklæringen vedtaget på den fjerde ministerkonference fra den 9. – 14. november 2001 i Doha, til afgørelsen truffet af WTO's almindelige råd den 1. august 2004 og til erklæringen vedtaget på den sjette ministerkonference fra den 13. – 18. december 2005 i Hongkong,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evaluering af Doha-runden efter WTO's ministerkonference i Hongkong¹,
- der henviser til det reviderede udkast til regler for landbruget, som WTO-formanden for landbrugsforhandlingerne omdelte den 6. december 2008,
- der henviser til aftalememorandummet af 15. maj 2009 mellem USA og Kommissionen vedrørende importen af oksekød fra dyr, der ikke er behandlet med visse vækstfremmende hormoner, og USA's anvendelse af forøgede afgifter på visse varer fra Det Europæiske Fællesskab,
- der henviser til den gensidigt acceptable løsning, som den 15. juli 2009 blev opnået mellem Canada og EU, på tvisten benævnt 'European Communities – Measures Affecting the Approval and Marketing of Biotech Products' (De Europæiske Fællesskaber - foranstaltninger med virkning for godkendelsen og markedsføringen af biotekniske produkter),
- der henviser til den aftale, der blev parafeteret den 15. december 2009, mellem EU og en række latinamerikanske lande om fastlæggelse af betingelserne for en endelig bilæggelse af verserende tvister om EU's ordning for import af bananer (Genève-aftalen),
- der henviser til sin beslutning af 16. december 2009 om perspektiverne for Dohaudviklingsdagsordenen (DDA) efter den syvende WTO-ministerkonference²,
- der henviser til afslutningen den 17. december 2009 af forhandlingerne mellem EU og

---

¹ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155. 155.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0110.

Marokko om en aftale vedrørende liberaliseringsforanstaltninger for landbrugs- og fiskeriprodukter,

- der henviser til afslutningen den 1. marts 2010 af forhandlingerne mellem EU, Peru og Colombia om underskrivelsen af en flerpartsaftale,
- der henviser til den gensidigt acceptable løsning, som den 18. marts 2010 blev opnået mellem Den Argentinske Republik og EU, på tvisten benævnt ‘European Communities – Measures Affecting the Approval and Marketing of Biotech Products’ (De Europæiske Fællesskaber - foranstaltninger med virkning for godkendelsen og markedsføringen af biotekniske produkter),
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om landbrugsprodukters kvalitet: Hvilken strategi skal følges?¹,
- der henviser til afslutningen den 19. maj 2010 af forhandlingerne mellem EU og Centralamerika om associeringsaftalens handelssøjle,
- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2010 om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013²,
- der henviser til frihandelsaftalen mellem EU og Sydkorea, som blev underskrevet den 6. oktober 2010,
- der henviser til de igangværende forhandlinger mellem EU og Mercosur om indgåelse af en associeringsaftale,
- der henviser til de igangværende forhandlinger mellem EU og Canada om indgåelse af en omfattende aftale om økonomi og handel,
- der henviser til de igangværende forhandlinger mellem EU og Indien om indgåelse af en frihandelsaftale,
- der henviser til de igangværende forhandlinger mellem EU og Ukraine om indgåelse af en associeringsaftale,
- der henviser til undersøgelsen med titlen “Stocktake of the WTO Agricultural Negotiations after the Failure of the 2008 Talks” (status over WTO-landbrugsforhandlingerne efter sammenbruddet af 2008-drøftelserne) fra juni 2009,
- der henviser til vejledningen med titlen ”Geographical Indications and TRIPs; 10 Years Later. A roadmap for EU GI holders to get protection in other WTO Members’ (geografiske betegnelser og den internationale aftale om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs): 10 år senere – en køreplan for EU-indehavere af geografiske betegnelser til at opnå beskyttelse i andre WTO-lande), som Kommissionen havde bestilt,

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2010)0088.

² Vedtagne tekster P7_TA-PROV(2010)0286.

- der henviser til Kommissionens forslag af 15. september 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (KOM(2010)0484),
  - der henviser til spørgsmålet om den toldfritagelse for varer fra Pakistan, der er omhandlet i artikel 1 i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af hastende autonome handelspræferencer for Pakistan (KOM(2010)0552),
  - der henviser til FN's 2015-mål (MDG),
  - der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget (A7-0030/2011),
- A. der henviser til, at EU's import af landbrugsprodukter fortsat er langt den største i verden og i det seneste årti er næsten fordoblet i værdi, således at den nu udgør knap 20 % af verdensimporten,
- B. der henviser til, at EU's andel af verdens samlede landbrugseksport er faldende som følge af den hurtigere vækst hos andre centrale landbrugshandelspartnere; der henviser til, at slutprodukter udgjorde 68 % af EU-eksportens værdi i 2007-2009, mens mellemprodukter og råvarer udgjorde henholdsvis 23 % og 9 %; der endvidere henviser til, at verdensmarkedspriserne spiller en vigtig rolle i de vanskeligheder, EU oplever med eksporten af sine produkter, fordi prisniveauet generelt er lavt, og EU har relativt høje produktionsomkostninger,
- C. der henviser til, at EU's underskud på handelen med landbrugsprodukter i 2008 nåede en rekordhøjde på 7 mia. euro; der henviser til, at EU's handelsunderskud over for f.eks. Mercosur er mere end fordoblet siden 2000, og at EU's import af landbrugsprodukter fra Mercosur nu beløber sig til 19 mia. euro, medens eksporten har en værdi af 1 mia. euro,
- D. der henviser til, at EU er verdens største importør af landbrugsprodukter fra udviklingslandene og importerer mere end USA, Japan, Canada, Australien og New Zealand tilsammen; der henviser til, at omkring 71 % af EU's samlede landbrugsimport stammer fra udviklingslandene som et resultat af "alt undtagen våben"-initiativet (EBA) for de mindst udviklede lande (LDC), den generelle toldpræferenceordning (GSP) og de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA),
- E. der henviser til, at WTO's udkast til regler for landbruget fra 2008 vil kræve endnu større indrømmelser fra EU end dem, der indgik i det i forvejen vidtgående tilbud, EU fremsatte i oktober 2005,
- F. der påpeger, at en anvendelse af princippet om politikkoherens for udvikling (PCD) på landbrug og handel også vil få betydning for opfyldelsen af MDG-udviklingsmål 1 (udryddelse af ekstrem fattigdom og sult) og 8 (verdenspartnerskab for udvikling), herunder ved hjælp af bestemmelser om en mere retfærdig handelsregulering og

markedsadgang;

- G. der henviser til, at EU allerede har foretaget en drastisk nedskæring af sin handelsforvridende interne støtte i modsætning til centrale handelspartnere, især USA, som fastholdt og i visse tilfælde udbyggede sine støtteordninger i forbindelse med landbrugsloven fra 2008,
- H. der henviser til, at EU unilateralt har foretaget en omfattende nedskæring af sine eksportrestititioner, således at disses andel af den fælles landbrugspolitik budget er faldet fra 29,5 % i 1993 til kun 1,2 % i 2009, medens den del af landbrugseksportens værdi, for hvilken der betales eksportrestititioner, er faldet fra 25 % i 1992 til blot 0,9 % i 2009; der henviser til, at visse centrale handelspartnere stadig i vid udstrækning gør brug af andre former for eksportfremme,
- I. der henviser til, at USA som led i tvisten omkring "hormonkød" fortsat pålægger EU sanktioner og endda har meddelt, at man for at øge sanktionernes virkning vil "rottere" dem til andre af EU's landbrugsprodukter (den såkaldte "karruselovgivning"); der henviser til, at EU i henhold til aftalememorandummet bevilger en importkvote på 20.000 ton oksekød til nultold,
- J. der henviser til, at USA i WTO-regi har gjort indsigelse mod EU's hygiejne- og markedsføringsregler for fjerkræ,
- K. der henviser til, at der er opnået en gensidigt acceptabel løsning på tvisten med Canada og Argentina om genetisk modificerede organismer (GMOs); der henviser til, at USA har anmodet om en generel tilladelse til at træffe gengældelsesforanstaltninger,
- L. der henviser til, at afgørelsen fra WTO's sukkerpanel var en af de vigtigste drivkræfter bag EU's sukkerreform i 2006 og stadig har stor indflydelse på sukkerhandlen; der påpeger, at den fælles markedsordning for sukker overholder alle EU's handelsforpligtelser; der henviser til, at EU i løbet af 3 år er gået fra at være den næststørste sukkerekseportør til at være den næststørste nettoimportør, navnlig til gavn for udviklingslande (LDC- og AVS-lande),
- M. der henviser til, at 2006-sukkerreformen har levet op til målsætningen om forøgelse af konkurrenceevnen, nedbringelse af sukkerpriserne og en sænkning af sukkerproduktionskvoten med omkring 30 %; der påpeger, at reformen imidlertid har medført, at 83 fabrikker ud af i alt 189 i EU-27 er blevet lukket, at over 16.500 direkte arbejdspladser i landdistrikterne er gået tabt, og at omkring 140.000 landbrugere har måttet indstille sukkerroedyrkingen,
- N. der henviser til, at det internationale sukkermarked er et af de mest omskiftelige landbrugsråvaremarkeder og endvidere er domineret af ét land (Brasilien); der påpeger, at EU's sukkerproduktion sikrer en stabil forsyning til verdensmarkedet synlighed, ligesom den sikrer de europæiske forbrugere en stabil intern forsyning med bæredygtige produkter af høj kvalitet,
- O. der henviser til, at EU fremmer den bæredygtige produktion af vedvarende energi via krav, som skal tages i anvendelse inden udgangen af 2010; der henviser til, at EU allerede

importerer mere end 25 % af sit bioethanolforbrug, heri ikke medregnet bioethanol, der importeres i blandinger for at undgå betaling af importafgifter; der påpeger nødvendigheden af, at Kommissionen sikrer balancen mellem den interne bioethanolproduktion og importen, jf. artikel 23, stk. 5, litra a), i direktivet om vedvarende energi /2009/28/EF¹),

- P. der henviser til, at den 4. partskonference under WHO's rammekonvention om bekæmpelse af tobaksrygning afholdes i november 2010; der henviser til, at der er iværksat en offentlig høring om en eventuel revision af tobaksvaredirektivet (2001/37/EF²); der henviser til, at flere WTO-medlemmer har rejst spørgsmålet om, hvorvidt det canadiske lovforslag C-32, som i praksis vil medføre et forbud mod alle traditionelle blandede tobaksvarer med undtagelse af dem, som udelukkende indeholder Virginia-tobak, der er den eneste tobakssort, der produceres i Canada og anvendes i fremstillingen af canadiske tobaksvarer, er i overensstemmelse med aftalen om tekniske handelshindringer (TBT),
- Q. der påpeger, at EU i de internationale handelsaftaler skal sikre en balance mellem markedsliberalisering og beskyttelsen af økonomiske sektorer samt arbejdstager- og forbrugerrettigheder,
- R. der finder, at EU's handelsaftaler med tredjelande skal beskytte de EU-sektorer, der oplever vanskeligheder - især sektorerne for frugt og grøntsager, husdyravl og korn, hvor indkomsterne er faldet betydeligt - og på samme tid sikre dem reelle eksportmuligheder,
- S. der understreger, EU's indgåelse af internationale handelsaftaler ikke må være til skade for lokale små landbrug, der yder et betydeligt bidrag til fødevarer sikkerheden i deres regioner,
- T. der finder, at EU skal sigte på at sikre en forbedret overvågning af menneskerettighedsstandarderne samt de sociale og miljømæssige standarder i forbindelse med indgåelsen af internationale handelsaftaler,
- U. der påpeger, at indgåelsen af handelsaftaler, som er forhandlet på plads af Kommissionen, kræver Parlamentets godkendelse,

Overensstemmelse mellem EU's landbrugspolitik og fælles handelspolitik

1. mener, at EU's landbrugssektor udgør en klar merværdi for europæisk økonomi og bør spille en strategisk rolle i Europa 2020-strategien for løsning af de økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer, EU står over for; understreger behovet for at sikre sammenhæng mellem EU's politikker for henholdsvis landbrug, handel og udvikling;
2. understreger, at den eksterne handelspolitik ikke må skade EU's evne til at bevare en stærk landbrugssektor og sørge for fødevarer sikkerhed i en periode med stadigt kraftigere markedsudsving; opfordrer Kommissionen til at forsvare EU-landbrugets multifunktionalitet i alle fora og navnlig WTO, herunder den vigtige rolle, landbruget

---

¹ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

² EFT L 194 af 18.7.2001, s. 26.

spiller for beskæftigelsen og livskraften i landdistrikterne, og den europæiske landbrugsfødevarermodel, som er et strategisk vigtigt element i Europas økonomi;

3. fordømmer Kommissionens fremgangsmåde, som alt for ofte består i at give indrømmelser på landbrugsområdet for til gengæld at opnå øget markedsadgang for industriprodukter og tjenesteydelser i tredjelande; opfordrer Kommissionen til at ophøre med at tilgodese industri- og servicesektorens interesser på landbrugsinteressernes bekostning;
4. opfordrer Kommissionen til at foreslå en fremgangsmåde, der tilsigter opnåelse af balance mellem intern produktion og import under hensyntagen til udviklingen i multilaterale og bilaterale handelsforhandlinger inden for de respektive landbrugssektorer samt til EU's miljømæssige, sociale og sikkerhedsmæssige standarder og til respekten for menneskerettighederne;
5. understreger nødvendigheden af, at Kommissionen foretager konsekvensanalyser for landbrugssektoren, som skal offentliggøres, inden der indledes forhandlinger eller foreslås opdateringer for at tage højde for nye elementer, der er fremkommet under forhandlingerne; fremhæver nødvendigheden af at gennemføre en regulær og gennemsigtig proces, hvor alle interesserede parter høres, navnlig i Parlamentet og Kommissionen; minder om, at der i forbindelse med frihandelsaftalen mellem EU og Sydkorea blev nedsat et nationalt rådgivende råd, og bemærker, at dette kunne være en præcedens for inddragelse af interesserede parter og interessenter i fremtidige handelsaftaler;
6. understreger, at konsekvensanalyser skal tage hensyn til de specifikke kendetegn ved hver enkelt vare, for eksempel på oksekødsmarkedet, og tage højde for markedssegmentering; påpeger, at tidligere konsekvensanalyser kun har beskæftiget sig med globale tal; opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge detaljerede konsekvensanalyser, der viser de virkninger, som åbningen af EU's landbrugsmarkeder for Mercosur-handelsblokken har haft på specifikke markedssegmenter;
7. finder, at der ikke bør træffes beslutninger om nogen yderligere åbning af EU-markedet for landbrugsimportvarer, uden at der er sikkerhed for, at EU's landbrugere kan få kompensation for deres tab;
8. understreger, at økonomisk kompensation ikke kan ophæve de negative virkninger, som en indstilling af landbrugsproduktion i EU vil få, idet landbruget står som garant for fødevarer sikkerhed og -kvalitet, spiller en afgørende rolle for velstanden i EU's landdistrikter og beskytter mod risikoen for, at jorderne opgives og landdistrikterne affolkes; fremhæver derfor nødvendigheden af at opretholde de vilkår, som er nødvendige for, at EU's landbrugere kan overleve og opretholde en rimelig indkomst i alle medlemsstater, og derigennem bane vejen for en revitalisering af landbruget i Europa på baggrund af den nøglerolle, den fælles landbrugspolitik spiller i EU-regi;
9. erindrer om, at EU's producenter er forpligtede til at opfylde de højeste standarder for kvalitet, produkthygiejne, bæredygtige produktionsmetoder, plantesundhed, dyresundhed og -velfærd, sporbarhed, kontrol med pesticidrester, veterinærmedicin og tilsætningsstoffer;

10. anser det for uomgængeligt, at de metoder, tredjelande anvender til produktion af varer, der eksporteres til EU, skal give de europæiske forbrugere de samme garantier med hensyn til sundhed, fødevarerikkerhed, dyrevelfærd, bæredygtig udvikling og sociale minimumsstandarder som dem, der kræves af EU-producenter; understreger, at det kun på denne måde kan sikres, at EU-producenterne kan konkurrere på lige vilkår med tredjelande, og insisterer på nødvendigheden af en stramning af importkontrollen ved grænserne og en intensivning af den kontrol, Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret foretager af produktions- og afsætningsvilkårene i de lande, der eksporterer til EU, således at overholdelsen af EU's standarder kan garanteres;
11. fremhæver, for så vidt angår importen, nødvendigheden af en streng overholdelse af oprindelsesbestemmelserne og af mekanismerne for forebyggelse af trekantshandel;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre en proaktiv indsats for at fremme EU's offensive landbrugsinteresser og gøre det lettere for EU-produkter at få adgang til tredjelandsmarkeder, eftersom EU's kvalitetsprægede landbrugsfødevarer har et stort potentiale for eksport og verdensmarkedsstabilisering; understreger bl.a. behovet for at styrke programmerne for salg fremme, bl.a. ved at forhøje EU's medfinansieringssats; bemærker, at sådanne foranstaltninger er forenelige med WTO-reglerne, eftersom de falder under den såkaldte grønne boks;
13. bemærker, at regionerne i den yderste periferi er en integreret del af EU, og at handelsaftaler gælder i fuldt omfang i disse regioner; understreger, at lavere toldsatser udgør en trussel mod de skrøbelige økonomier i den yderste periferi, som hovedsagelig er baseret på landbrug og producerer varer svarende til dem, der produceres i bl.a. latinamerikanske partnerlande; påpeger, at EU's politikker i henhold til artikel 349 i TEUF kan tilpasses til de særlige geografiske og økonomiske omstændigheder i sådanne regioner; opfordrer derfor Kommissionen til i sine forhandlinger at tage hensyn til de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi for at sikre, at deres udvikling ikke undergraves;

Landbrugets stilling i det multilaterale handelssystem

Dohaudviklingsdagsordenen (DDA)

14. mener, at det tilbud, som EU fremsatte på landbrugsområdet i et forsøg på at sikre et positivt udfald af DDA, var særdeles generøst og ikke kan forhøjes, men at dette udspil indtil nu ikke er blevet gengældt på samme ambitiøse måde af andre udviklede lande og mest udviklede udviklingslande;
15. erindrer om, at reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 og sundhedstjekket i 2008 ved at foregribe de sandsynlige resultater af Doha-runden viste, hvor alvorligt EU tog sine reformtilsagn, hvorimod man stadig venter på tilsvarende indrømmelser fra EU's handelspartnere;
16. opfordrer Kommissionen til nøje at overholde sit forhandlingsmandat fra Rådet, der sætter den seneste reform af den fælles landbrugspolitik som ramme for Kommissionens råderum på betingelse af, at der opnås tilsvarende indrømmelser fra handelspartnerne; anmoder Kommissionen om at afholde sig fra at fremsætte forslag, som ville foregribe de

beslutninger, der skal træffes om den fælles landbrugspolitik fremtid efter 2013;

17. understreger den rolle, som ikke-handelsmæssige hensyn spiller i Dohaudviklingsdagsordenen; påpeger, at der i forbindelse med forhandlingerne for landbrugssektoren skal findes en passende balance mellem samhandelens økonomiske dimension og de ikke-økonomiske værdier, herunder sociale værdier, miljøhensyn, menneskers sundhed og dyrs sundhed og velfærd;
18. beklager de manglende fremskridt vedrørende oprettelsen af et multilateralt vin- og spiritusregister samt udvidelsen af beskyttelsen af geografiske betegnelser til at dække alle landbrugsvarer; påpeger, at disse elementer er en uomgængelig betingelse for et afbalanceret resultat af landbrugsforhandlingerne; understreger behovet for, at de principper, der ligger til grund for EU's kvalitetspolitik for landbrugsvarer, sikres en større udbredelse på multilateralt og bilateralt plan;
19. erindrer om, at EU allerede har foretaget en betydelig nedskæring af sin handelsforvridende interne støtte, og anmoder andre handelspartnere om at give bindende tilsagn om at gøre det samme;
20. erindrer om, at WTO-medlemmerne under ministerkonferencen i Hongkong i 2005 forpligtede sig til at eliminere alle former for eksportsubsidier og parallelt hermed indføre discipliner for alle eksportforanstaltninger med tilsvarende virkning, især eksportkreditter, statslige landbrugshandelsvirksomheder og regler for fødevarerhjælp;
21. finder, at den generelle sænkning af toldsatserne bør vurderes i lyset af EU's tilbud på områderne indenlandsk støtte og eksportkonkurrence og afhænge af, om det vil være muligt at bevare den særlige beskyttelsesmekanisme, at opnå en specifik undtagelse fra toldforenklingsdisciplinerne og at opnå tilstrækkelig fleksibilitet i reglerne for toldnedskæringer og for udpegning af følsomme varer; mener, at den foreslåede mekanisme for udpegning af følsomme varer undergraves fuldstændig af forpligtelsen til at opnå en væsentlig toldkvoteudvidelse;
22. understreger nødvendigheden af at fastholde helhedsprincippet i WTO's DDA-forhandlinger; påpeger, at der nu i nogen tid har været en tendens til at koncentrere forhandlingerne om et begrænset antal områder, herunder landbruget, hvor EU har store defensive interesser, medens der er gjort relativt færre fremskridt på andre forhandlingsområder, og at dette truer med at underminere EU's forhandlingsposition; påpeger endvidere, at dette gør det vanskeligt at gøre status over runden som helhed;
23. fastholder, at det bør være en legitim ret for udviklingslandene at iværksætte politikker, der kan skabe intern merværdi;
24. understreger, at de store prisudsving som påpeget af FAO har medført en forværring af problemerne med underernæring på globalt plan, og at den øgede liberalisering af verdenshandelen med landbrugsprodukter, som WTO-aftalerne har medvirket til, indtil videre ikke har gjort det muligt at mindske truslen om sult i verden; understreger, at EU også har pligt til at bidrage til fødevarerikkerheden på verdensplan;

WTO-tvistbilæggelse

25. konstaterer, at der med aftalen om bananhandel er sat punktum for en 20-årig konflikt, som har været den teknisk mest komplekse og politisk mest følsomme og betydningsfulde tvist i WTO-regi, og at denne aftale udgør et vigtigt skridt hen imod konsolidering af et regelbaseret multilateralt handelssystem og samtidig kan være et afgørende bidrag til løsning af problemerne vedrørende tropiske produkter og præferencer inden for rammerne af WTO-forhandlinger;
26. opfordrer Kommissionen til at sikre, at bilæggelsen af tvisten om "hormonkød" fører til ophævelse af sanktionerne mod EU-produkter og samtidig garanterer, at importen af oksekød til EU overholder EU-kravene;
27. mener, for så vidt angår tvisten om klorbehandlet fjerkræ, at import til EU af sådanne varer strider mod den europæiske offentligheds krav om sikre produkter og mod de principper, der ligger til grund for den europæiske fødevaremodel;
28. opfordrer Kommissionen til at lægge alle kræfter i at forsvare EU's ordning for tilladelse og markedsføring af genmodificerede organismer mod enhver udfordring i WTO;

Landbrugets stilling i plurilaterale, interregionale og bilaterale handelsforbindelser

29. er af den opfattelse, at EU skal prioritere indgåelsen af multilaterale aftaler; mener, at bilaterale handelsaftaler skal være et supplement til de multilaterale procedurer og sigte på overholdelse af de regler for lige arbejdsvilkår, fælles miljøregler og fødevarerikkerhedsstandarder, som allerede er gældende i Den Europæiske Union, og undgå kun at fremme programmer for bæredygtig udvikling; erindrer om, at EU har væsentlige offensive landbrugsinteresser, navnlig hvad angår forarbejdede produkter af høj kvalitet; er af den opfattelse, at bilaterale handelsaftaler med vigtige handelspartnere kan anvendes til at fremme EU's fødevarerindustri eksportinteresser og give betydelige økonomiske fordele;
30. finder det vigtigt, at importerede landbrugsvarer giver EU's forbrugere de samme garantier med hensyn til forbrugerbeskyttelse, dyrevelfærd, miljøbeskyttelse og sociale minimumsstandarder, som europæisk producerede varer giver, og henviser til sin faste holdning i dette spørgsmål; opfordrer Kommissionen til at indføje klausuler i bilaterale handelsaftaler, der forpligter tredjelande til at overholde de samme sundheds- og plantesundhedsmæssige krav, som europæiske producenter skal overholde; finder, at disse aftaler i det mindste skal sikre overholdelsen af internationale forpligtelser og standarder;
31. understreger, at der for at undgå at "betale to gange" – først på bilateralt og derefter på multilateralt niveau – bør holdes fast ved princippet om en "single pocket agreement", i henhold til hvilket indrømmelser, der gøres i bilaterale aftaler, skal kædes sammen med det endelige resultat af Doha-forhandlingerne;
32. understreger betydningen af en streng gennemførelse af de præferentielle oprindelsesregler; opfordrer til en revision af samtlige de handelspræferencer, som Den Europæiske Union har givet vækstlande, der er medlemmer af G20;

33. er af den opfattelse, at der bør indføres mekanismer, som kan forhindre ulovlig praksis i handelen med landbrugsfødevarer, såsom trekantshandel, hvor et land eksporterer sin produktion til EU ved at drage fordel af en præferentiel adgang til EU-markedet og derefter dækker sine egne behov ved at importere produkterne fra udlandet; mener, at det for at forhindre sådanne uregelmæssigheder er nødvendigt, at den præferentielle markedsadgang, som EU indrømmer i handelsaftaler med tredjelande, ikke overstiger den faktiske produktions- og eksportkapacitet i de pågældende lande;
34. opfordrer Kommissionen til ihærdigt at forsvare indføjelsen af geografiske betegnelser som en vigtig del af handelsaftalen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning (ACTA); beklager, at der at dømme ud fra de nyligt afsluttede eller igangværende handelsforhandlinger kun skal ske beskyttelse fra EU's handelspartners side af de af EU's geografiske betegnelser, som er opført på en "kortliste"; påpeger, at bilaterale aftaler i overensstemmelse med strategien for "Det globale Europa" bør sikre øget international beskyttelse af geografiske betegnelser gennem WTO +-bestemmelser; fremhæver nødvendigheden af at gennemføre en regulær og gennemsigtig proces, hvor alle interesserede parter høres, navnlig i Parlamentet og Kommissionen;
35. erindrer om, at frihandelsaftalen med Sydkorea anerkender et stort antal geografiske betegnelser; opfordrer til, at der gøres yderligere bestræbelser i denne retning i fremtidige handelsaftaler; påpeger, at beskyttelse og anerkendelse af geografiske betegnelser i tredjelande er potentielt meget værdifuld for EU's landbrugsfødevarersektor;
36. bemærker, at frihandelsaftalen mellem EU og Sydkorea i henhold til Kommissionen vil fritage EU-eksportørerne for betaling af 380 mio. euro årligt i afgifter, eftersom 99 % af afgifterne på EU's landbrugseksport bortfalder;
37. anmoder Kommissionen om at sikre, at handelsaftalerne ikke undergraver EU's ordning med indgangspriser for frugt og grøntsager, samtidig med at de nuværende importtidsplaner bevares; opfordrer ikke desto mindre indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt at foretage de nødvendige ændringer, der kan sikre, at ordningens virkemåde forbedres;
38. understreger, at især den komplekse ordning med indgangspriser for tomater, der importeres fra Marokko, volder problemer; opfordrer derfor Kommissionen til snarest at foretage de relevante ændringer;
39. udtrykker stor betænkelighed ved EU's aftale med Marokko; påpeger, at mens de europæiske markeder er blevet næsten fuldstændigt åbnet for import af varer fra Marokko, er visse landbrugsvarer stadig underlagt kvoter ved eksport fra EU, herunder vigtige produkter som kernefrugter;
40. beklager, at der under forhandlingerne om landbrugskapitlet i associeringsaftalen med Marokko ikke blev givet garantier for overholdelsen af de præferentielle importkvoter eller de indgangspriser, der gælder for marokkanske eksportvarer;
41. opfordrer Kommissionen til at opfylde sine tilsagn vedrørende EU's sukkersektor og ophøre med at give systematiske indrømmelser på sukkerområdet i bi- og multilaterale handelsforhandlinger; noterer sig i denne sammenhæng initiativerne i sukkersektoren, som har

øget denne sektors konkurrencedygtighed og samtidig forbedret dens miljømæssige bæredygtighed og bidraget til EU's udviklingsdagsorden gennem de præferencer, der er tildelt AVS- og LDC-landene;

42. påpeger, at eventuelle yderligere bilaterale indrømmelser til tredjelande (f.eks. latinamerikanske lande og Ukraine) af adgang til EU's sukkermarked vil destabilisere dette marked og udhule præferencestillingen for LDC- og AVS-landene; er så meget mere bekymret over, at sådanne indrømmelser, når de gives til nettoimporterende lande, tilskynder til anvendelse af swap-mekanismer; opfordrer Kommissionen til fortsat at udelukke sukker og sukkerderivater, herunder ethanol, fra de bilaterale forhandlingers anvendelsesområde;
43. beklager Kommissionens nylige forslag om at tildele Pakistan et toldkontingent med nulsats med henblik på eksport til EU af 100 000 t ethanol om året i en periode på 3 år; understreger, at dette forslag i modsætning til sit erklærede formål ikke vil sikre en direkte og øjeblikkelig hjælp til det pakistanske folk, der lider under følgerne af monsunregnen; mener, at dette forslag endvidere er til skade for EU's spirende og sårbare industri for vedvarende energi, og derfor ikke er i overensstemmelse med EU's politikker for klimaændringer, energi og landdistriktsudvikling eller med EU's multilaterale handelsforhandlinger;
44. opfordrer Kommissionen til at holde øje med forsøg på at omgå betalingen af importafgifter for ethanol, idet stadigt større mængder ethanol kommer ind i EU i form af blandinger med en meget lav importafgift;
45. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der gives symmetriske toldindrømmelser i de frihandelsaftaler, som EU indgår med lande, der har en stor landbrugsproduktion og eksportkapacitet, som f.eks. Mercosur;
46. konstaterer, at forhandlingerne om associeringsaftalen EU-Mercosur – en aftale af allerstørste betydning, som vil berøre 700 millioner mennesker og være verdens mest ambitiøse biregionale aftale – er blevet genoptaget, og understreger derfor, at Europa-Parlamentet bør inddrages snævert på alle forhandlingstrin;
47. finder det uacceptabelt, at Kommissionen genoptog forhandlingerne med Mercosur uden at offentliggøre en detaljeret konsekvensanalyse og uden at tage spørgsmålet op i en egentlig politisk debat med Rådet og Parlamentet; kræver, at en undersøgelse af disse forhandlingers indvirkning på europæiske landbrugssektorer og -regioner udarbejdes og drøftes, inden der udveksles nogen todsatsforslag mellem EU og Mercosur; påpeger, at det i lyset af forhandlingernes landbrugsmæssige implikationer er nødvendigt at kæde dem sammen med Doharunden; anmoder følgelig Kommissionen om ikke at afslutte forhandlingerne med Mercosur, inden WTO-runden er bragt til afslutning, som fastlagt i dens mandat; opfordrer Kommissionen til at holde Rådet og Parlamentet behørigt orienterede om udviklingen i forhandlingerne med Mercosur og fremover at informere Rådet og Parlamentet, inden sådanne handelsforhandlinger indledes;
48. er stærkt bekymret for virkningerne på EU's landbrugssektor som helhed af en eventuel associeringsaftale med Mercosur, eftersom Mercosur i marts 2006 i sin anmodning om adgang til EU's landbrugsmarked gik betydeligt længere end det allerede omfattende

tilbud, som EU fremsatte i 2004; finder det derfor nødvendigt at tage indrømmelserne op til revision med henblik på at beskytte vore landbrugeres interesser;

49. påpeger, at de nye medlemsstaters holdning ikke er taget i betragtning i forhandlingerne mellem EU og Mercosur, der bygger på et mandat givet af Rådet i 1999; anmoder derfor Kommissionen om at suspendere forhandlingerne, indtil der er vedtaget et nyt mandat, som tager de nye medlemsstaters holdning i betragtning;
50. bemærker, at landbrugsvirksomheder i Mercosurlandene har langt lavere produktionsomkostninger, herunder omkostninger til jord, arbejdskraft og kapital, og at producenterne i Mercosur ikke skal leve op til de samme standarder som EU-producenterne for så vidt angår miljø, dyrevelfærd, fødevarerikkerhed og fytosanitære foranstaltninger; understreger, at det for at opnå et afbalanceret slutresultat for begge parter er nødvendigt at sikre, at forhandlingerne tager fuldt hensyn til alle konsekvenser og virkninger, navnlig på det miljømæssige og sociale område; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en analyse af en sådan aftales konsekvenser for landbrugssektoren;
51. er af den opfattelse, at markedsintegrationsniveauet i Mercosur-toldunionen på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkeligt til at garantere en hensigtsmæssige udveksling af importerede varer inden for regionen; er af den opfattelse, at en aftale ikke vil give noget reelt udbytte, hvis der ikke er bestemmelser, som sikrer en fuldstændig og effektiv bevægelighed for varer inden for Mercosurområdet;
52. beklager, at Kommissionen for nylig har givet toldindrømmelser til de lande, der eksporterer bananer til EU; opfordrer til en revision af den støtte, som europæiske producenter modtager som led i hjælpeprogrammerne for regioner i den yderste periferi (Posei), med henblik på at sikre disse producenter en kompensation for de virkninger, som disse toldnedsættelser vil få på priserne på EU-markedet; mener, at der under tilsvarende forhandlinger i fremtiden bør tages hensyn til EU- og AVS-producenternes interesser, således at disse sektorer, som giver mange arbejdspladser, ikke svækkes;
53. understreger, at en række rapporter fra Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret peger på det vedvarende problem med brasiliansk oksekøds manglende opfyldelse af EU's producent- og forbrugerstandarder for fødevarerikkerhed, dyreidentifikation og –sporbarhed, dyresundhed og sygdomskontrol;
54. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge de forskellige rapporter, hvori det brasilianske sundhedsovervågningsorgan (ANVISA) redegør for den udbredte brug i Brasilien af pesticider, som er forbudt i EU og de fleste andre dele af verden, og peger på de alvorlige sundhedsmæssige risici, der følger af denne praksis;
55. udtrykker dyb bekymring over den politik, som Argentina i modstrid med sine WTO-forpligtelser fører med det formål at begrænse importen af fødevarer, der konkurrerer med den indenlandske produktion; påpeger, at disse foranstaltninger kommer oven i Argentinas ikke-automatiske importlicensordning, som i forvejen har negative virkninger for EU-eksporten; opfordrer Kommissionen til at tage alle nødvendige skridt til at sikre, at disse foranstaltninger, som strider mod selve ånden i forhandlingerne om en EU-Mercosur-aftale, effektivt afskaffes;

56. udtrykker betænkelighed ved de indrømmelser, der er givet for frugt og grøntsager som led i Euro-Middelhavsaftalerne; finder i den forbindelse, at det komplementære forhold mellem vækstsæsonerne i de sydlige og nordlige Middelhavslande fortsat bør være en rettesnor for liberaliseringen af handelen med landbrugsvarer inden for Middelhavsunionen;
57. understreger, at selv om tobaksvarer skal være omfattet af et strengt regelsæt, skal lovreguleringen af ingredienser i tobaksvarer i EU og på internationalt plan følge en proportional, risikobaseret tilgang, der afspejler de videnskabelige fakta; advarer mod ethvert ikke-videnskabeligt baseret forbud mod bestemte ingredienser, der i praksis vil føre til et forbud mod de traditionelle europæiske tobaksblandinger, eftersom dette vil få alvorlige socioøkonomiske konsekvenser for tobaksavlere i EU (der dyrker orientalske og Burley-tobakker), uden at være nogen gevinst for folkesundheden;
58. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med forhandlingerne om EU's handelsaftaler, herunder med Canada og Ukraine, at tage hensyn til EU-borgernes interesser, udvise åbenhed og holde Parlamentet løbende informeret om udviklingen i forhandlingerne; beklager, at Kommissionen endnu ikke har informeret Parlamentet om forhandlingerne om en frihandelsaftale mellem EU og Canada, selv om disse forhandlinger påbegyndtes i oktober 2009; opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet og de udvalg, der er ansvarlige for de relevante sagsområder, detaljerede oplysninger om hver yderligere forhandlingsrunde; udtrykker endvidere bekymring over de indrømmelser, som Kommissionen eventuelt har givet under forhandlingerne, især på områderne markedsåbning, GMO'er, mælk, beskyttelse af intellektuel ejendomsret og oprindelsesmærkning, og opfordrer Kommissionen til ikke at give nogen indrømmelser, der kan få negative følger for europæisk landbrug;
59. er foruroliget over udsigten til indrømmelser på kornområdet i forhandlingerne med Ukraine, eftersom den ukrainske produktion er særdeles konkurrencedygtig, og Ukraine allerede er det land, der gør størst brug af de toldkontingenter for korn (hvede og byg), der tilbydes tredjelande; opfordrer derfor Kommissionen til at begrænse sit tilbud på dette område;
60. understreger på ny landbrugshandelens betydning for den økonomiske udvikling og fattigdomsbekæmpelsen i udviklingslande; opfordrer EU til at hjælpe AVS-landene med at tilpasse sig den øgede globale konkurrence;
61. opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til denne beslutning, når den udarbejder og implementerer sin fremtidige handelsstrategi;
62. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

På et tidspunkt, hvor EU overvejer sin fælles landbrugspolitik fremtid, bliver det af stadig større betydning at få sikret overensstemmelse mellem landbrugspolitikken og EU's eksterne handelspolitik

Den fælles landbrugspolitik udgør symbolet på selve den europæiske integration, idet den repræsenterer en af de mest udviklede former for EU's overnationale beslutningstagen. De forudgående reformer af den fælles landbrugspolitik har fundet sted som følge af forskelligt internt eller eksternt pres. Multilaterale handelsforhandlinger og WTO-disciplin for landbrugspolitik har udgjort en væsentlig drivkraft bag reformerne af den fælles landbrugspolitik. Det interne pres i EU mod en mere markedsorienteret fælles landbrugspolitik og en større vægt lagt på andre EU-politikker har ligeledes genspejlet sig i EU's eksterne handelspolitik, hvor Kommissionens forhandlingsstrategi går ud på at tilbyde åbning af landbrugsmarkedet mod til gengæld at få bedre markedsadgang i tredjelande for europæiske industriprodukter og tjenesteydelser.

Landbrug og handel er to politiske dagsordener, som overlapper hinanden. Begge disse økonomiske aktiviteter dynamik påvirker og, i vid udstrækning, påvirkes af regler fastsat på multilateralt, interregionalt, regionalt og bilateralt niveau. Disse regler er ikke statiske; de udgør et hierarki og forandres gennem forhandlinger. Mangeartede regler, divergerende kommercielle interesser, handelsspændinger og tvister er udtryk for kompleksiteten af de indenlandske landbrugspolitikker og den internationale handel.

Eftersom landbrug ikke bare er en økonomisk aktivitet, men at landbrugs- og fødevarerpolitikkerne tjener grundlæggende målsætninger, som f.eks. at sikre fødevarerforsyning og fødevarerikkerhed, består den største udfordring i en effektiv afvejning af handelsmæssige og ikke-handelsmæssige overvejelser. Denne afvejning, som afhænger af integrationsniveauet for de konstituerende dele af et juridisk system (der varierer fra på sit laveste niveau at være fuldstændig forskelligt, til gennem gensidig anerkendelse at nå til uniformitet) giver færre vanskeligheder inden for EU end på multilateralt niveau. Inden for WTO følges den negative integration, som har form af en åbning af markederne gennem en nedbrydning af hindringerne for samhandelen, ikke tilstrækkeligt op af positiv integration gennem tilnærmelse af reglerne. WTO's aftale om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen) samt aftalen om tekniske handelshindringer (TBT-aftalen) kan imidlertid ses som et skridt i retning af en ny måde at gribe reguleringen an på.

Landbruget blev draget ind under WTO's rammer som led i Uruguay-rundens landbrugsaftale med det langsigtede formål at etablere en rimelig og markedsorienteret ordning for handelen med landbrugsprodukter ved hjælp af væsentlige gradvise nedsættelser af støtten og beskyttelsen på landbrugsområdet med som resultat en justering og forebyggelse af restriktioner og forstyrrelser på verdensmarkederne for landbrugsprodukter.

En af de største vanskeligheder inden for Doharundens landbrugsforhandlinger er, at de

omfatter grupper af lande med meget forskellige landbrugsmodeller og -interesser. Der tages ikke tilstrækkeligt hensyn til de overvejelser af ikke-handelsmæssig karakter, som EU og andre medlemmer med multifunktionelle landbrugsmodeller giver udtryk for. Under disse forhandlinger har EU længe været – og er det til en vis grad stadig – på vagt i forhold til landbruget. Der er dog grund til at fremsætte nogle bemærkninger i forbindelse med visse fejlagtige opfattelser, som ikke tager hensyn til, hvor meget den fælles landbrugspolitik rent faktisk har forandret sig siden begyndelsen.

EU er verdens største importør af landbrugsprodukter fra udviklingslandene og importerer flere landbrugsvarer end USA, Japan, Canada, Australien og New Zealand tilsammen. Det løbende pres for en yderligere åbning af EU-markedet udøves i alt væsentligt af konkurrencedygtige landbrugseksportører. Giver der yderligere markedsadgang til disse lande, vil dette ikke alene have potentielt ødelæggende virkninger for EU's landbrugsproducenter, men også for de udviklingslande, som er mest i nød, og hvis præferencemargen vil blive udhulet.

Hertil kommer, at EU, i modsætning til andre centrale partnere, i vid udstrækning har nedbragt sin handelsforvridende støtte ved at afkoble den direkte støtte fra produktionen og ved generelt at bevæge sig hen imod intervention som sikkerhedsnet, hvilket giver mindre effektive instrumenter til at håndtere stadigt kraftigere markedsudsving. EU har ligeledes fremsat et omfattende tilbud om at udfase sine – allerede kraftigt reducerede – eksportsubsidier under forudsætning af, at der pålægges en tilsvarende disciplin på andre former for eksportfremmeordninger, og navnlig eksportkreditter og -garantier (især anvendt af USA), statslige landbrugshandelsvirksomheder (især anvendt af Australien, New Zealand og Canada) samt fødevarerhjælp (anvendt i vid udstrækning i USA).

Inden for rammerne af WTO har EU ligeledes været den ”sagsøgte” i flere større sager om bilæggelse af tvister, nemlig i sagerne om genmodificerede organismer, geografiske betegnelser, oksekødshormoner og klorbehandlet fjerkræ. Til trods for det legitime i EU's bekymring for den offentlige sundhed samt foranstaltningens ikke-diskriminerende karakter var opfattelsen i sagen om oksekødshormoner, at der ikke var nogen rationel forbindelse mellem risikovurderingen og de midler, der skulle nå målet.

Det er blevet fremført, at den ”juridiske aktivisme”, som WTO's ”juridiske organer” udviser ved bilæggelsen af visse tvister, fundamentalt anfægter WTO's legitimitet ud fra et demokratisk synspunkt. Det skal bemærkes, at WTO's tvistbilæggelsesordning er bredt anerkendt som et af de vigtigste systemiske resultater af Uruguay-runden og udgør et juridisk paradigmeskifte, der indførtes med tvungen retsforfølgelse og bindende domme.

Oprettelsen af WTO har ført til en udvidelse af omfanget af forskrifter, som virker direkte ind på national lov og politik med et fokusskifte væk fra hindringer, der befinder sig ”ved grænsen”, over mod hindringer, der befinder sig ”inden for grænsen”. Dette skifte stimulerer WTO-medlemmerne til i højere grad at udøve sine lovgivningsmæssige beføjelser og sætte (for offentlig sundhed, miljøbeskyttelse, fødevarerikkerhed) standarder, som potentielt virker begrænsende for handelen. I WTO-aftalerne fastsættes, hvilke mål WTO-medlemmerne legitimt kan forfølge (f.eks. Artikel XX I GATT, SPS- og TBT-aftalerne). I henhold til SPS-aftalen anses interne standarder for at være i overensstemmelse med WTO-bestemmelserne, hvis de tager udgangspunkt i internationale standarder (som f.eks. formuleret i Codex

Alimentarius), hvorimod standarder, der sættes højere end det internationale niveau, skal begrundes videnskabeligt ved en risikovurdering.

Eftersom de multilaterale handelsforhandlinger ikke kommer ud af stedet, har EU videreført forhandlingen af bilaterale og interregionale handelsaftaler som et supplement til og ikke en erstatning af de multilaterale rammer. Det kan hævdes, at indgåelsen af denne type aftaler kan få handelspartnerne til at miste interessen i en WTO-aftale, hvis de opnår den ønskede adgang til målmarkederne. En mangedobling af disse aftaler vil også kunne udgøre en risiko, eftersom det multilaterale handelssystem vil kunne undergraves ved, at der skabes konkurrerende handelsblokke. Andre vil kunne fremføre argumenter for, at disse aftaler udgør en chance, som for tiden ikke er til stede inden for WTO's rammer, for at forhandle bæredygtig udvikling og andre klausuler og indrømmelser for så vidt angår overholdelse af sociale og miljømæssige standarder. Årsagen til at foretrække bilaterale aftaler kan ganske enkelt ligge i disses mindre komplekse karakter og opfattelsen af, at interesserne bedre tilgodeses ved, at handelspartnerne benytter en selektiv fremgangsmåde. I øjeblikket "konkurrerer" USA og EU om at komme først – og på hvilke betingelser – ind på centrale nye markeder.

EU har inden for rammerne af disse forhandlinger klart brug for at sikre en mere afbalanceret fremgangsmåde mellem de forskellige sektorer og både defensivt og offensivt at fremme EU's landbrugsinteresser. Samordningen af den fælles landbrugspolitik og EU's eksterne handelspolitik skal sikre bevarelsen af den europæiske landbrugsmodel og skabe lige vilkår for EU-producenterne på verdensmarkedet.

EU-landbrugssektorens multifunktionelle karakter kan tjene som katalysator for nye paradigmer, eftersom den leverer offentlige goder af grundlæggende betydning for vore samfund, hvis levering ikke kan sikres gennem markedet, nemlig fødevarerikkerhed, sikkerhed og kvalitet til en for EU-borgerne betalelig pris. Efterspørgslen efter fødevarer stiger globalt i en situation med højere produktionsomkostninger, kraftige udsving på landbrugsmarkederne, mindre jord, mindre vand og nedsat energitilførsel. En stærk fælles landbrugspolitik har også afgørende betydning for bevarelse, miljømæssig bæredygtighed og økonomisk udvikling af EU's landområder, som står over for truslen om opgivelse af jorden og affolkning.

Den fælles landbrugspolitik økonomiske sammensætning indgår i et samspil med andre samfundsmæssige og politiske målsætninger. EU's landbrugssektor udgør en klar merværdi for EU-økonomien og kan spille en strategisk rolle i EU's 2020-strategi for håndteringen af de økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer, EU står overfor, både internt og som ledende global aktør. EU's handelspolitik vil spille en afgørende rolle for, hvorvidt landbruget fortsat vil kunne yde sit fulde bidrag til opnåelsen af disse mål. Handelspolitikken bør ikke modarbejde dynamikken inden for EU's landbrugssektor. Tværtimod, handelspolitik og landbrugspolitik kan og skal gensidigt støtte hinanden.

8.12.2010

UDTALELSE FRA UDVALGET OM INTERNATIONAL HANDEL

til Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

om EU's landbrug og internationale handel
(2010/2110(INI))

Ordfører for udtalelse (*): Godelieve Quisthoudt-Rowohl

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

FORSLAG

Udvalget om International Handel opfordrer Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. opfordrer Kommissionen til nøje at overholde sit forhandlingsmandat i WTO, som fastlægger den allerede tilendebrogte reform af den fælles landbrugspolitik som grænse for dens aktioner, forudsat at der opnås tilsvarende indrømmelser fra EU's handelspartnere; erindrer om EU's forpligtelse til at fjerne eksportstøtten på streng betingelse af, at dets handelspartnere tager et parallelt initiativ vedrørende eksportstøtte såvel som vedrørende alle eksportforanstaltninger med en tilsvarende virkning;
2. erindrer om, at reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 og sundhedstjekket i 2008 ved at foregribe de sandsynlige resultater af Doha-runden viste, hvor alvorligt EU tog sine reformtilsagn, og om, at man stadig venter på tilsvarende indrømmelser fra EU's handelspartnere;
3. konstaterer, at aftalen om bananhandel markerer bilæggelsen, efter 20 år, af den teknisk set mest komplekse, politisk set mest følsomme og handelsmæssigt set mest betydningsfulde tvist i WTO, udgør et vigtigt skridt hen imod konsolidering af et regelbaseret multilateralt handelssystem og samtidig kunne være et afgørende bidrag til løsning af problemerne vedrørende tropiske produkter og præferencer inden for rammerne af WTO-forhandlinger; mener, at der under lignende fremtidige forhandlinger bør tages hensyn til EU-producenternes og AVS-producenternes interesser, sådan at disse produktionsgrene, som skaber mange job, ikke svækkes;

4. bemærker, at regionerne i den yderste periferi er en integrerende del af Den Europæiske Unions territorium og fuldt ud skal omfattes af handelsaftaler; understreger, at disse regioners skrøbelige økonomier, som er baseret på landbrugssektoren, og deres produkter konkurrerer med produkter fra latinamerikanske producenter, som nyder godt af sænkningen af toldsatserne; understreger, at EUF-traktatens artikel 349 gør det muligt at skræddersy Unionens politikker til de geografiske og økonomiske realiteter i disse regioner; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med forhandlingerne at tage hensyn til de særlige interesser i regionerne i den yderste periferi, således at deres udvikling ikke rammes;
5. opfordrer Kommissionen til at opfylde sine tilsagn vedrørende EU's sukkersektor og til at sætte en stopper for systematiske indrømmelser på sukkerområdet i bi- og multilaterale handelsforhandlinger; noterer sig i denne sammenhæng initiativerne i sukkersektoren, som har øget denne sektors konkurrencedygtighed og samtidig forbedret dens miljømæssige bæredygtighed og bidraget til EU's udviklingsdagsorden gennem de præferencer, der er tildelt AVS-landene og de mindst udviklede lande;
6. opfordrer Kommissionen til for at beskytte forbrugernes interesser ved at give dem pålidelig og relevant produktinformation fortsat at tilstræbe en mere effektiv beskyttelse af geografiske betegnelser (GB) i WTO ved at udvide det højere beskyttelsesniveau, der for øjeblikket gælder for vin og spiritus (artikel 23 i TRIPS-aftalen), til at omfatte alle GB'er og ved at etablere et system for anmeldelse og registrering af geografiske betegnelser;
7. opfordrer Kommissionen til at indtage en endnu stærkere holdning til medtagelse af GB'er under anvendelsesområdet for handelsaftalen vedrørende bekæmpelse af forfalskning og i bilaterale handelsforhandlinger;
8. er af den opfattelse, at EU skal prioritere indgåelsen af multilaterale aftaler; mener, at bilaterale handelsaftaler skal supplere multilaterale procedurer gennem overholdelse af lige arbejdsvilkår, fælles miljøregler og fødevarerikkerhedsstandarder, som allerede er gældende i Den Europæiske Union, og undgå kun at fremme programmer for bæredygtig udvikling; erindrer om, at EU har væsentlige offensive landbrugsinteresser, navnlig for så vidt angår forarbejdede produkter af høj kvalitet; er af den opfattelse, at bilaterale handelsaftaler med vigtige handelspartnere med held kan fremme EU's fødevarerindustri eksportinteresser og give betydelige økonomiske fordele;
9. konstaterer, at forhandlingerne om associeringsaftalen EU-Mercosur – en aftale af allerstørste betydning, som ville berøre 700 millioner mennesker og være verdens mest ambitiøse biregionale aftale – er blevet genoptaget, og understreger derfor, at Europa-Parlamentet bør inddrages snævert på alle forhandlingstrin; understreger, at der skal nås frem til et afbalanceret slutresultat for begge parter gennem sikring af, at forhandlingerne tager fuldt hensyn til aftalens følger og indvirkninger, navnlig på miljømæssige og sociale udfordringer; opfordrer Kommissionen til at foretage en analyse af en sådan aftales konsekvenser for landbrugssektoren;
10. understreger, at alle produkter, der markedsføres i EU, uanset om der er tale om nationale produkter eller importerede produkter, fortsat skal opfylde de samme strenge fødevarerikkerhedskrav; opfordrer med hensyn til dyrevelfærd og miljøstandarder Kommissionen til at gøre alt, hvad den kan, for at fremme en fælles forståelse med

tredjelande, hvor standarderne er højere end anbefalet på internationalt plan, og til at medtage bestemmelser om indførelse og håndhævelse af internationale standarder i sine bilaterale handelsaftaler;

11. opfordrer Kommissionen til at støtte EU's handelspartnere i deres løbende bestræbelser på at forbedre deres sociale og miljømæssige standarder for at forhindre en mindskelse af EU's konkurrencedygtighed på verdensmarkedet for landbrugsprodukter og nå frem til ensartede og vidtfavnende standarder på disse områder;
12. understreger betydningen af en streng gennemførelse af præferenceoprindelsesreglerne; opfordrer til en revision af samtlige handelspræferencer, som Den Europæiske Union har givet vækstlande, der er medlemmer af G20;
13. understreger atter betydningen af landbrugshandlen for den økonomiske udvikling og afhjælpningen af fattigdom i udviklingslandene; opfordrer EU til at hjælpe AVS-landene med at tilpasse sig den øgede globale konkurrence;
14. understreger behovet for, at handelspolitikken spiller en rolle ved imødegåelsen af fødevarerikkerheds- og fødevarerikkerhedsudfordringer; opfordrer til øget overvågning af de virkninger, som agrobrændstofordninger har på fødevarerikkerhed, og til samordning af eksportrestriktionsforanstaltninger for at forhindre forværringen af en eventuel fremtidig fødevarerikkerhedskrise;
15. er foruroliget over udsigten til indrømmelser på kornområdet i forhandlingerne med Ukraine, eftersom den ukrainske produktion er særdeles konkurrencedygtig, og Ukraine allerede er den største forbruger af de toldkontingenter for korn (hvede og byg), der tilbydes tredjelande; opfordrer derfor Kommissionen til at moderere sit tilbud på dette område.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	1.12.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 21 -: 6 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Harlem Désir, Christofer Fjellner, Joe Higgins, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	George Sabin Cutaș, Ryszard Czarnecki, Małgorzata Handzlik, Salvatore Iacolino, Maria Eleni Koppa, Jörg Leichtfried, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Giommaria Uggias

9.12.2010

UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET

til Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

om EU's landbrug og internationale handel
(2010/2110(INI))

Ordfører for udtalelse: Patrizia Toia

FORSLAG

Udviklingsudvalget opfordrer Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. påpeger, at artikel 208 i TEUF fastslår følgende: "Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene";
2. understreger, at en anvendelse af princippet om politikkoherens for udvikling (PCD) på landbrug og handel også vil få betydning for opfyldelsen af MDG-udviklingsmål 1 (udryddelse af ekstrem fattigdom og sult) og 8 (verdenspartnerskab for udvikling), herunder ved hjælp af bestemmelser, der kan sikre en mere retfærdig handelsregulering og markedsadgang;
3. understreger, at de store prisudsving som påpeget af FAO har medført en forværring af problemerne med underernæring på globalt plan, og at den øgede liberalisering af verdenshandelen med landbrugsprodukter, som WTO-aftalerne har fremmet, indtil videre ikke har gjort det muligt at mindske truslen om sult i verden; understreger, at EU desuden har pligt til at bidrage til fødevarer sikkerheden på verdensplan;
4. hilser den gradvise reduktion af eksportsubsidierne velkommen og håber på en snarlig afslutning på Dohaforhandlingerne;
5. påpeger, at eksportsubsidierne tidligere har gjort det muligt at dumpe billige EU-produkter i udviklingslande, hvilket har fordrejet konkurrencen med lokale producenter og undermineret deres produktionsbetingelser;

6. udtrykker endnu en gang bekymring over EU's handelsstrategi ("Det globale Europa – i konkurrencen på verdensmarkedet"), som har fokus på konkurrence og markedsadgang for EU-produkter, men ikke sikrer en udviklingsorienteret tilgang; understreger behovet for i højere grad at fokusere på udviklingsspørgsmål under de igangværende ØPA-forhandlinger (økonomiske partnerskabsaftaler);
7. fastholder, at det bør være en legitim ret for udviklingslandene at iværksætte politikker, der kan skabe intern merværdi; konstaterer, at det skønnes at ville give udviklingslandene en gevinst på 10 mia. USD, hvis OECD-landenes importafgifter på landbrugsprodukter blev halveret; mener, at EU's nuværende handelsordning, som lægger færre afgifter på råvarer end på forarbejdede varer, er til skade for udviklingslandenes industrialisering; tilskynder til en løbende reduktion af afgifterne på landbrugsimportvarer fra udviklingslande med henblik på at fremme en stabil velstandsskabelse i udviklingslandene og sikre disse lande reelle muligheder for markedsadgang;
8. opfordrer indtrængende til at anlægge et mere globalt perspektiv i diskussionerne om den fælles landbrugspolitik efter 2013, således at mulighederne for markedsadgang bliver bedre for udviklingslandene, og de bliver i stand til at konkurrere på deres egne nationale og regionale markeder.
9. understreger, at der er behov for gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af konsekvensanalyser og konsultationer med interessenter, og navnlig for en regelmæssig dialog med Parlamentets relevante udvalg, herunder Udviklingsudvalget.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	9.12.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 20 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theocharous, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Santiago Fisas Ayxela, Martin Kastler, Judith Sargentini, Patrizia Toia

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	26.1.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 35 -: 1 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Sergio Gutiérrez Prieto, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, Stéphane Le Foll, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Luís Paulo Alves, Pilar Ayuso, Salvatore Caronna, Giovanni La Via, Astrid Lulling, Milan Zver